

INFORMACE O AUTORECH

PhDr. Milan Bárta, nar. 1976 – historik. Vystudoval český jazyk a historii na Pedagogické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. Poté pracoval v Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu Policie ČR. V současné době vede oddělení výzkumu let 1945–1989 v Ústavu pro studium totalitních režimů. Člen redakční rady časopisu *Paměť a dějiny*. Zabývá se dějinami státobezpečnostních složek, událostí let 1968–1969 v Československu a národnostními menšinami po roce 1945. Je autorem či spoluautorem řady studií a knih o československých dějinách druhé poloviny 20. století, např. *Oběti okupace. Československo 21. 8.–31. 12. 1968* (ÚSTR, Praha 2008, člen autorského kolektivu); *Inspekce ministra vnitra v letech 1953–1989. Výběr dokumentů* (ÚSTR, Praha 2009); *Biografický slovník představitelů ministerstva vnitra v letech 1948–1989. Ministři a jejich náměstci* (ÚSTR, Praha 2009, člen autorského kolektivu); *Demonstrace v Československu v srpnu 1969 a jejich potlačení* (ÚSTR, Praha 2012, spolu s Janem Břečkou a Janem Kalousem) a *Biografický slovník náčelníků operativních správ Státní bezpečnosti v letech 1953–1989* (ÚSTR – Academia, Praha 2017, člen autorského kolektivu).

Mgr. Bc. Markéta Bártová, nar. 1980 – historička a archivářka. Vystudovala obory archivnictví a teorie a dějiny výtvarných umění na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. V současné době je doktorandkou katedry historie tamtéž, ve své disertační práci se věnuje činnosti 5. oddělení Hlavního štábu Ministerstva národní obrany po únoru 1948. Vedle tohoto tématu se dlouhodobě zabývá zejména výzkumem protikomunistického odboje a činnosti Státní bezpečnosti. V letech 2008 až 2013 pracovala v Ústavu pro studium totalitních režimů, od ledna 2014 působí na Odboru pro válečné veterány Ministerstva obrany ČR. Je autorkou výstavy *Kupředu levá... Oficiální umění Československa 1948–1956* (Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, 2007) a publikovala několik studií v časopisech a sbornících *Sborník Archivu bezpečnostních složek*, *Sborník Národního muzea v Praze*, *Paměť a dějiny*, *Semper Paratus*, *Studia Iuvenilia* či *Orlické hory a Podorlicko*.

Dr. Władysław Bułhak, nar. 1965 – historik. Vystudoval historii na Varšavské univerzitě. V letech 2000–2006 a 2011–2016 byl náměstkem ředitele odboru vzdělávání polského Ústavu národní paměti (Instytut Pamięci Narodowej – IPN), v letech 2006–2011 vedl oddělení výzkumu, dokumentace a knihovnických fondů téhož. Autor řady studií a knihy *Dmowski, Rosja i kwestia polska. U źródeł orientacji rosyjskiej obozu narodowego 1886–1908* (Instytut Historii PAN – Wydawnictwo Neriton, Varšava 2000), editor sborníku *Wywiad i kontrywywiad Armii Krajowej* (IPN, Varšava 2008), od čtvrtého svazku, spolu s Pawłem Skubiszem a Wojciechem Skórou, spolueditor sborníku *Studia nad wywiadem i kontrywywiadem Polski w XX wieku* (IPN, Štětín od roku 2012) a spolu

s Thomasem W. Friisem sborníku *Need to Know. Eastern and Western Perspectives* (University Press of Southern Denmark, Odense 2014). Aktuálně pracuje na rozsáhlé studii týkající se činnosti 1. správy (rozvědka) Ministerstva vnitra Polské lidové republiky vedené proti Svatému stolci v letech 1962–1978.

Dr. Jens Gieseke, nar. 1964 – historik. V letech 1984–1989 studoval historii, politologii a právo na Leibnitzově univerzitě v Hannoveru, doktorát z historie obhájil v roce 2000 na univerzitě v Postupimi. V letech 1993–2008 byl vědeckým pracovníkem odboru výzkumu Úřadu spolkového zmocněnce pro podklady Státní bezpečnosti bývalé NDR (Die Behörde des Bundesbeauftragten für die Unterlagen des Staatssicherheitsdienstes der ehemaligen Deutschen Demokratischen Republik – BStU) v Berlíně. Od roku 2008 je badatelem a vedoucím odboru Komunismus a společnost postupimského Centra pro výzkum soudobých dějin (Zentrum für Zeithistorische Forschung – ZZf). Je autorem řady studií a spolueditorem několika sborníků, z těch nejnovějších například *The Silent Majority in Communist and Post-Communist States. Opinion Polling in Eastern and South-Eastern Europe* (Peter Lang Verlag, Frankfurt nad Mohanem 2016, spolu s Klausem Bachmannem) a *Communist Parties Revisited. Socio-cultural Approaches to Party Rule in the Soviet Bloc, 1956–1991* (Berghahn, New York – Oxford 2018, spolu s Rüdigerem Bergienem). Jeho nejznámější knihou je *Die Stasi 1945–1990* (Pantheon Verlag, Mnichov 2011), která vyšla také česky jako *Stasi. Tajná policie NDR v letech 1945–1990* (IKAR, Praha 2013).

Mgr. Matej Medvecký, PhD., nar. 1977 – historik. Vystudoval historii a anglický jazyk a literaturu na Filozofické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě, kde obhájil i disertační práci v oboru slovenské dějiny. Pracuje jako samostatný vědecký pracovník slovenského Vojenského historického ústavu, je členem jeho vědecké rady a redakční rady časopisu *Vojenská história*. Zajímá se o moderní dějiny, dějiny studené války a zpravodajské služby v tomto období. Je autorem monografií *Spravodajské eso slovenského štátu. Kauza Imrich Sucký* (ÚPN, Bratislava 2007) a *Za červené Slovensko. Štátna bezpečnosť a politické spravodajstvo na Slovensku v rokoch 1945 – 1948* (ÚPN, Bratislava 2011) a spoluautorem syntetických prací o StB (spolu s Jergušem Sivošem a Peterem Jašekem) *V Stopách „železného Félixá“*. *Štátna bezpečnosť na Slovensku v rokoch 1945 – 1989* (ÚPN, Bratislava 2012, vyšlo i anglicky) a nejnovější vojenské historii (spolu s Igorem Bakou, Alexem Maskalíkem a Pavlem Minaříkem) *Vojenské dejiny Slovenska VII 1969 – 1992* (VHÚ – Magnet Press Slovakia, Bratislava 2016). Kromě toho je editorem tří sborníků z konferencí *Posledné a prvé slobodné (?) voľby na Slovensku 1946, 1990* (ÚPN, Bratislava 2006), *Fenomén Bratislava* (ÚPN – Pamäť národa, Bratislava 2011) a *Vyrovnávanie sa s totalitnou minulosťou – od trestnoprávnej roviny po vedecký výskum* (ÚPN – Pamäť národa, Bratislava 2011) a autorem řady odborných studií a článků.

PhDr. Pavel Žáček, Ph.D., nar. 1969 – historik. Absolvent Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Zakladatel a šéfredaktor *Studentských listů* (1989–1991), *Securitas Imperii* (1994–1998) a *Paměti národa* (2004–2006). V letech 1993–1998 vedoucí odboru dokumentace a I. náměstek ředitele Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu Policie ČR, 1995–1996 hostující odborný pracovník v CREES, Stanford University. Vědecký pracovník Ústavu pro soudobé dějiny AV ČR (1999–2006), Ústavu paměti národa (2004–2006), ředitel odboru Archiv bezpečnostních složek MV ČR (2006–2007), zmocněnec vlády ČR, prozatímní ředitel Archivu bezpečnostních složek a první ředitel Ústavu pro studium totalitních režimů (2007–2010). Člen vědecké rady Estonského ústavu historické paměti a rumunského CNSAS. Poslanec Parlamentu ČR. Zabývá se činností zpravodajských služeb i dalších bezpečnostních složek 20. století, protitotalitního hnutí odboje a odporu zejména ve střední a východní Evropě. Autor nebo spoluautor více než 120 odborných článků, desítek sborníků, edic dokumentů a monografií. Mezi jeho poslední knihy patří *Vypovídat pravdu a nic nezamlčet. Protokoly parlamentní vyšetřovací komise pro objasnění události 17. listopadu 1989*, I. díl (ÚSTR, Praha 2014), II. díl (Cevro – LKA, Praha 2014), *Vlasovci v boji za Prahu. Pomoc 1. ruské divize Ozbrojených sil KONR povstalé Praze, 5.–9. května 1945* (Academia, Praha 2017) a *Biografický slovník náčelníků operativních správ Státní bezpečnosti v letech 1953–1989* (ÚSTR – Academia, Praha 2017, editor a člen autorského kolektivu).